

Klaris Lispektor

ULDUZ SAATI

Portuqal dilindən tərcümə edən:
Nigar Sultanova

qanun nəşriyyatı

Clarice Lispector

*A HORA
DA ESTRELA*

Braziliyanın görkəmli ədəbiyyat xadimlərindən birinə çevrilən Klaris Lispektor son romanı “Ulduz saati”nda yoxsulluq, daha yaxşı həyat uğrunda mübarizə və cəmiyyətdə təhsilsiz qadının üzləşdiyi çətinliklər mövzunu araşdırır.

O, romanda özünəməxsus yazı üslubunda oxucu ilə birbaşa əlaqə yaradaraq yoxsul bir qızın məsumluğunu işıqlandırır.

Clarice Lispector **A HORA DA ESTRELA**
Klaris Lispektor **ULDUZ SAATI**
Bakı, Qanun Nəşriyyatı, 2025, 120 səh.

Janr: bədii ədəbiyyat, roman
Yaş qrupu: 18+
Ölçü: 120x185 mm
Qapaq: yumşaq
Çapa imzalandı: 14.02.2025

Nəşir: Şahbaz Xuduoğlu
Portuqal dilindən
tərcümə edən: Nigar Sultanova
Redaktor: Hədiyyə Şəfaqət
Korrektorlar: Yeganə Kərimzadə
Ülviyyə Eminova
Texniki redaktor: Əsəd Qaraqaplan
Mətn dizaynı: Pərvanə Şahin
Qapaq dizaynı: Rafael Qasım

Qanun Nəşriyyatı
Bakı, AZ 1102, Tbilisi pr., 76
Tel: (+994 12) 431-16-62; 431-38-18
Mobil: (+994 55) 212 42 37
e-mail: info@qanun.az
www.qanun.az
www.fb.com/Qanunpublishing
www.instagram.com/Qanunpublishing

ISBN 978-9952-577-28-0

© Qanun Nəşriyyatı, 2025
© Paulo Gurgel Valente, 2024
© A HORA DA ESTRELA, 1977

“Obra publicada com o apoio da Fundação Biblioteca Nacional, do Ministério da Cultura do Brasil, e do Instituto Guimarães Rosa, do Ministério das Relações Exteriores do Brasil.”

“Əsər Braziliya Mədəniyyət Nazirliyinin Milli Kitabxana Fondu və Braziliya Xarici İşlər Nazirliyinin Guimarães Rosa İnstitutunun dəstəyi ilə nəşr edilmişdir.”

Bu kitabın Azərbaycan dillinə tərcümə və yayım hüquqları Qanun Nəşriyyatına məxsusdur. Kitabın təkrar və hissə-hissə nəşri “Müəlliflik hüququ və əlaqəli hüquqlar haqqında” Azərbaycan Respublikasının Qanununa ziddir.

MÜƏLLİFİN İTHAFI

(Klaris Lispektor)

Bu əsəri mən, əfsuslar olsun ki, artıq dünyasını dəyişmiş qoca Şumanna və onun şirin Klarasına həsr edirəm. Özümü artıq müəyyən yaşa çatmış insan qanının rəngi olan al-qırmızı rəngə həsr edirəm, demək olar, özümü öz qanıma həsr edirəm. Mən özümü hər şeydən öncə həyatımda yaşayan cırtdanlara, pərilərə və nimfalara həsr edirəm. Özüm-özümü hər şeyin daha ayıq və ləyaqətli olduğu, yoxsul olduğum, omar yemədiyim ötən illərin həsrətinə həsr edirəm. Mən özümü Bethovenin “Fırtına”sına həsr edirəm. Baxın neytral rənglərinin vibrasiyasına, sümüklərimi

yumşaldan Şopenə, məni heyrətə gətirən və onunla birgə alovlandığım Stravinskiyə. Bəlkə mənə taleyi açıqlayan Riçard Ştrausun “Ölüm və Transfiqurasiya”sına? Hər şeydən əvvəl, özümü bu günün ərəfəsinə və bu günə, Debüssinin şəffaf örtük, Marlos Nobreyə, Prokofyevə, Karl Orfa, Şönberqə, on iki tonal melodiya, elektronikanın gurultulu səslərinə həsr edirəm: içimdə dəhşətli dərəcədə gözlənilməz sahələrə yol tapmış həmin o, insanlara, indiki günlərin peyğəmbərlərinə. Onlar mənə özüm haqqında qabaqcadan o qədər dəqiq şeylər söylədilər ki, bu an içimdə partlayış oldu: “mən” partladı. Bu “mən” həm də sizsiniz, çünki ayaq üstə durduğum üçün mənim başqalarına ehtiyacım var, başım sanki bihuşdur, qərəzsiz ola bilmirəm, hər halda, o boşluğa tam qovuşmaq üçün meditasiya etməkdən başqa nə edə bilərəm ki? Özü də buna yalnız meditasiya vasitəsilə nail olmaq mümkündür. Vacib deyil ki, meditasiyanın nəticələri olsun: o yalnız öz-özünə bitə bilər. Mən sözsüz, heç nəsiz meditasiya edirəm. Həyatımı narahat

edən yazmaqdır. Bunu da unutmayın ki, atomun strukturu görünməsə də, onun mövcudluğu bir faktıdır. Həyatda görməsəm də, haqqında kifayət qədər məlumatım olan xeyli şey var. Elə sizlərin də. Ən böyük həqiqətin varlığının sübuta ehtiyacı olmur, yeganə yol inanmaqdadır: ağlayaraq inanmaq.

Bu hekayə fəvqəladə vəziyyət və ictimai fəlakət şəraitində baş verir. Söhbət cavabı olmadığından yarımçıq bir kitabdan gəlir. O cavabı bu dünyada kiminsə mənə verə biləcəyinə ümid edirəm. Siz cavabı bilirsinizmi? Bu hekayə bir az dəbdəbə qatmaq üçün əlvan rənglərlə yazılıb, çünki vallah mənim də o dəbdəbəyə ehtiyacım var. Amin bizim hamımıza.

